

31/10 - 2013

MAT 1140

Kardinalitet

Vi skal nå studere størrelsen til mengder. Vi har et godt grep på størrelsen ("antall elementer i") endelige mengder, og vi skal nå prøve å utvide denne intuasjonen til uendelige mengder. La oss begynne nedenfra:

Definisjon: Anta n er et naturlig tall. Vi sier at en mengde A har n elementer eller kardinalitet n dersom det finnes en bijeksjon $f: \{1, \dots, n\} \rightarrow A$. Den tomme mengden \emptyset er den eneste mengden med 0 elementer (kardinalitet 0).

Vi sier at en mengde er endelig dersom den har kardinalitet $0, 1, 2, 3, \dots$

Hvis A har kardinalitet n , skriver vi $n = \text{card } A$ eller $n = |A|$.

Vi gjør en enkel, men viktig observasjon:

Setning: To endelige mengder A og B har ~~den~~ samme kardinalitet hvis og bare hvis det finnes en bijeksjon $f: A \rightarrow B$.

Beris: Anta at A og B har samme kardinalitet n . Da finnes det bijeksjoner $f: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow A$, $g: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow B$, og dermed er $g \circ f^{-1}: A \rightarrow B$ en bijeksjon.

Anta så at det finnes en bijeksjon $h: A \rightarrow B$ og at A har kardinalitet n . Da finnes det en bijeksjon $f: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow A$, og følgelig $h \circ f: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow B$ en bijeksjon.

Vi skal bruke dette resultatet til å utvide kardinalitetsbegrepet til uendelige mengder.

Definisjon: Vi sier at to mengder A og B er likestore eller har samme kardinalitet dersom det finnes en bijeksjon $f: A \rightarrow B$.

Endelig mengder er aldri likestore med delmengden av seg selv. Dette gjelder ikke for uendelige mengder.

Eksempel (Galileis paradoks) $\mathbb{N} = \{1, 2, 3, 4, \dots\}$ er likestort med mengden $K = \{1, 4, 9, 16, \dots\}$ siden $\varphi: \mathbb{N} \rightarrow K$, der $\varphi(n) = n^2$, er en bijeksjon.

Notasjon: Dersom A og B har samme kardinalitet, skriver vi $\text{card } A = \text{card } B$, selv om det på dette stadiet ikke er klart hva $\text{card } A$ egentlig er.

Setning: Anta at A, B, C er tre mengder. Da gjelder

(i) $\text{card } A = \text{card } A$

(ii) $\text{card } A = \text{card } B \Rightarrow \text{card } B = \text{card } A$

(iii) Hvis $\text{card } A = \text{card } B$ og $\text{card } B = \text{card } C$, så er $\text{card } A = \text{card } C$

Vi har også en naturlig ordningsrelasjon på mengder.

Definisjon: Vi skriver $\text{card } A \leq \text{card } B$ dersom det finnes en injektiv avbildning $f: A \rightarrow B$.

Noen enkle observasjoner:

(i) $\text{card } A \leq \text{card } A$

(ii) Hvis $B \subset A$, så $\text{card } B \leq \text{card } A$

(iii) Hvis $\text{card } A = \text{card } B$, så $\text{card } A \leq \text{card } B$

(iv) Hvis $\text{card } A \leq \text{card } B$ og $\text{card } B \leq \text{card } C$, så er $\text{card } A \leq \text{card } C$

Det naturlige spørsmålet er:

Hvis $\text{card } A \leq \text{card } B$ og $\text{card } B \leq \text{card } A$, er da $\text{card } A = \text{card } B$?

Dette spørsmålet er faktisk ganske vanskelig og vi skal etablere det en stund.

Tellbare mengder

Vi skal nå se på enkelte uendelige mengdene.

Definisjon: En mengde A kalles tellbar uendelig dersom den er like-mektig med \mathbb{N} , dvs. dersom det finnes en bijeksjon

$$f: \mathbb{N} \rightarrow A.$$

En mengde er tellbar dersom den er enten tellbar ~~uendelig~~ uendelig eller endelig.

Sekvens: En mengde A er tellbar hvis og bare hvis det finnes en følge $\{a_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ som inneholder alle elementene i A .

Beris: Anta først at A er tellbar. Hvis $A = \{a_1, a_2, \dots, a_n\}$ er endelig, er $a_1, a_2, \dots, a_n, a_n, a_n, \dots$ en følge som inneholder alle elementene i A . Dersom A er tellbar uendelig, finnes det en bijeksjon $f: \mathbb{N} \rightarrow A$, og dermed er $\{f(n)\}$ en følge som inneholder alle elementene i A . Anta så at $\{a_n\}$ er følge som inneholder alle elementene i A . Vi definerer en funksjon g ved

$q(1) =$ den første j slik at $a_j \in A$

$q(2) =$ den første $j > q(1)$ slik at $a_j \in A - \{a_{q(1)}\}$

$q(3) =$ den første $j > q(2)$ slik at $a_j \in A - \{a_{q(1)}, a_{q(2)}\}$

osv så lenge vi finner nye elementer

Hvis prosessen slapper opp etter $q(n)$ (fordi det ikke finnes flere elementer), er $h: \{1, \dots, n\} \rightarrow A$ gitt ved $h(i) = a_{q(i)}$ en bijeksjon som viser at A er endelig.

Hvis prosessen ikke slapper opp, er $h: \mathbb{N} \rightarrow A$ gitt ved $h(i) = a_{q(i)}$ en bijeksjon som viser at A er tallbar uendelig.

Selving: En delmengde av en tallbar mengde er tallbar.

Bewis: Anta at A er tallbar og $B \subset A$.

Det finnes en følge $\{a_n\}$ som inneholder alle elementer i A og dermed alle elementer i B .

Det mest resultatet er mer overraskende

Teorem: Anta at A og B er tallbar. Da er $A \times B$ også tallbar.

Bewis: La $\{a_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ være en følge som

som innehåller alla elementer i A og $\{b_n\}$ er en fölge som innehåller alla elementer i B .
 Då er

$$\underbrace{(a_1, b_1)}_{\text{indekssum 1}}, \underbrace{(a_1, b_2), (a_2, b_1)}_{\text{indekssum 2}}, \underbrace{(a_1, b_3), (a_2, b_2), (a_3, b_1), \dots}_{\text{indekssum 3}}$$

er en fölge som innehåller alla elementer i $A \times B$.

Teorem: Mengden av rasjonale tall er tellbar.

Beris: Vi kan

$$\mathbb{Q} = \left\{ \frac{m}{n} : m \in \mathbb{Z}, n \in \mathbb{N} \right\}$$

Siden \mathbb{Z} og \mathbb{N} er tellbar, er $\mathbb{Z} \times \mathbb{N}$ det også, og følgelij finnes det en fölge $\{(m_k, n_k)\}$ som innehåller alle elementer i $\mathbb{Z} \times \mathbb{N}$. Då er følgen $\left\{ \frac{m_k}{n_k} \right\}$ innehåller alle rasjonale tall.

Teorem: Unionen av en tellbar familie $\{A_n\}$ av tellbare mengder er tellbar.

Beris: Vi kan liste opp elementene i hver av mengdene A_n :

$$A_1 = \{a_{11}, a_{12}, a_{13}, \dots\}$$

$$A_2 = \{a_{21}, a_{22}, a_{23}, \dots\}$$

$$A_3 = \{a_{31}, a_{32}, a_{33}, \dots\}$$

Da er $\{a_{11}, a_{12}, a_{21}, a_{13}, a_{22}, a_{31}, a_{14}, a_{23}, a_{32}, a_{41}, \dots\}$
 sekvenser med samme indekssum

en applikation av UA_n
NEK